

Pere Polo durant la seva intervenció.

Vicenç García i Fuster, membre de la Comissió Executiva de l'STEI

Fent camí... Sota aquest títol el Sindicat de Treballadors i Treballadores de l'Ensenyament-Intersindical Valenciana van celebrar, els propassats dies 14, 15 i 16 de maig el seu VII Congrés. Un camí que van emprendre al Congrés de Guardamar, l'any 1992, i en el qual donaren una gran passa a Morella, al 1995, en el VI Congrés, en el qual es va apostar per l'extensió del sindicat.

Avui, l'STEPV-iv és una realitat sòlida. L'alternativa sindical que representaven s'ha convertit en un veritable referent per a moltes treballadores i treballadors d'arreu del País Valencià.

Ara, el sindicat és més gran i més complex. Les persones que el conformen són més, i més diverses. Tanmateix allò que més els ha unit en la diversitat és, precisament, el model sindical. Es presenten noves necessitats i el repte d'atendre-les.

L'STEPV-iv té, avui per avui, presència a la sanitat pública, en els

serveis de correus i telègrafs, als ajuntaments, a la funció pública, a l'ensenyament... Tot això sense deixar de ser plurals, progressistes, autònoms, compromesos amb les lluites ciutadanes i populars, democràtics i assemblearis; un sindicat valencià i confederal. L'STEI, com a sindicat amb el que comparteixen història i cultura, va ocupar un lloc destacat en la llotja de les organitzacions convidades.

I vam participar, com és palès a tots els congressos i esdeveniments d'aquesta mena, de la discussió de les ponències, dels debats més o menys encesos, de l'elecció dels òrgans polítics del sindicat...

Hi va haver, també com sempre, intervencions de partits polítics, d'altres organitzacions sindicals...

Però al marge del que es toca dir i es toca fer en aquestes ocasions, destacaria dues aportacions que em van fer reflexionar força donat el model que representam.

La primera, fa referència a la societat on s'ha de configurar el model que defensam. Una societat que evoluciona vertiginosament i constantment canviant. Hem de ser capaços d'adequar el nostre discurs a les noves realitats i, si s'escau, modificar-les.

La segona reflexió la formularé amb una pregunta: com podem engrescar la gent, en una societat cada vegada més desmotivada i desmobilitzada, per tal que participi plenament en la presa de decisions en un model com el nostre on la participació és, precisament, el seu tret fonamental?

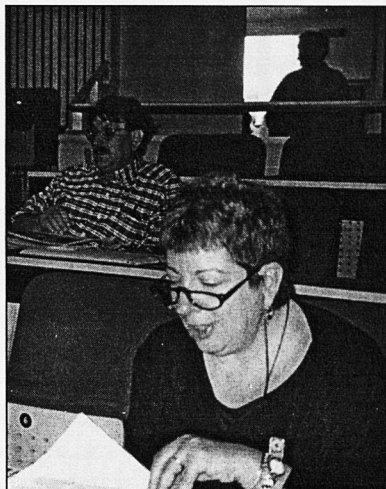
Pere Polo, en la seva intervenció, va recordar que el nostre model sindical va sorgir dels moviments unitaris dels treballadors i treballadores de l'ensenyament. Model que requeria, i encara ara requereix, dosis molt altes de compromís dels afiliats i afiliades, de militància i d'estímul de participació en el conjunt de la classe treballadora.

Apuntà que, amb l'obertura del nostre model sindical, ens hem convertit en un referent per molts de treballadors i treballadores, atesos els resultats que vam obtenir a les passades eleccions sindicals.

Féu un dibuix de l'actual panorama sindical a l'estat espanyol i criticà durament l'actual model d'eleccions sindicals, el qual afavoreix, descaradament, les grans centrals sindicals i endureix les condicions de representativitat d'altres opcions sindicals, com la que nosaltres representam.

Després de repassar els resultats tant del País Valencià com el de les Illes, els quals confirmen l'alça experimentada per ambdós sindicats, advertí que el nostre model sindical i organitzatiu és una de les nostres senyes d'identitat i constitueix un fet diferencial de primer ordre, no només respecte a la resta d'organitza-

cions sindicals sinó, també del conjunt d'organitzacions que actuen a l'Estat. El nostre, apuntà, és un sindicalisme fet a casa nostra, proper als treballadors i treballadores. És un sindicalisme democràtic, participatiu i solidari.

Pere Pobi Neus Santaner durant un recès.

També indicà que hi ha un altre model, que accentua cada cop més la centralització en la presa

de decisions, que depèn cada vegada més del paper institucional a través de mecanismes legals i econòmics, quasi monopoli de les subvencions estatals via PGE i acords amb les administracions públiques, així com a través del Fons Social Europeu.

Els resultats que hem obtingut, observà, ens fan que assumir una gran responsabilitat amb els treballadors i treballadores. A partir d'ara hem de saber aconseguir allò que reivindicam a través de la negociació i, si cal, de la mobilització.

Quant a l'ensenyament, continuam treballant per l'escola que volem i que compartim. Una escola nostra, propera. Una escola arrelada al nostre medi, a la nostra història i cultura. Una escola democràtica i participativa. Una escola en la nostra llengua: la llengua catalana que es parla al País Valencià i a les Illes. □

CATALÀ: "... concretamente es un español afrancesado"

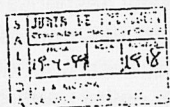
Document 1. Carta del director d'un IES de Sevilla. Per comprendre el text hem de saber que la carta fa referència al llibre d'escolaritat d'una alumna que ha fet els estudis primaris a un col·legi públic de Mallorca i s'ha traslladat a fer els estudis secundaris a Sevilla.

Consejería de Educación y Ciencia
Instituto de Educación Secundaria
"ALCARRIA"
La Puebla del Río (Sevilla)

JUNTA DE ANDALUCÍA

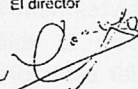

La Puebla del Río, 19 de abril de 1.999

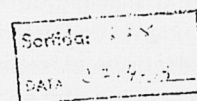
Sr. Director:

Le devuelvo papeles que carecen de interés en nuestro centro por estar redactados en uno de los dialectos del español, concretamente es un español afrancesado.

Atentamente, le saluda

El director

Document 2. Resposta de la directora del C.P. de Mallorca.

Sr. Director:

En respuesta a la carta que recibimos de usted, fechada el día 19-4-99, le comunico que los documentos de la alumna L. M. no estaban escritos en un "español afrancesado" sino que están en Catalán que es uno de las dos lenguas oficiales de las Islas Baleares.

Nos congratulamos de poder contribuir a aumentar sus conocimientos relacionados con las diferentes lenguas oficiales del Estado Español

Atentamente los saluda

Palma de Mallorca, a 26 d'Abril de 1999

La Directora